

SODOMINICA POST

183

Ascensionē dñi. I. Petri. IIII.

TCharissimi, Estote prudentes, & uigilate in orationibus. Et reliqua.

APostolica nos uerba fratres charissimi considerare oportet, quæ in præsentī lectione beātūm Perrum nos admonentē atq; docentem audiuiimus. [Estote itaq; prudētes, & uigilate iiii orationibus, [complentes opere ea quæ sunt in euangelio scripta.] Ante omnia aut̄ mutuam in uobis met̄ ipsiſ charitatem continuam habentes.] Hæc em̄ major esse omnibus uirtutibus creditur, [quia charitas operit multitudinem p̄ctōrum] suorum uidelicet & illius, quem per suam doctrinam ad meliorem cōuerterit uitam. [Hospitales inuicē sine murmuratione, Murmuratio em̄ noxia est opib; bonis. Et ideo hilarem datorem dicit Apostolus diligere deū. [Vnusquisq; sicut accepit gratiam, in alterutrū illā administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ dei,] dantes propter deū propria diligenter indigētibus. [Si quis loquīt̄ quasi sermones dei] i, ut non negligēter qui prædicat præceptū dei, deo reputet, nō sibi met̄ ipsi, sed quasi sermones dei loquatur, ut nō humano sensu ea quæ studeat intelligere, scdm carnalem scilicet sapientiā, sed secūdum quod spiritus sanctus dictauit, eo modo spiritualiter ea intelligere studeat & opib; adimplere. [Si quis ministrat tanq; ex uirtute, quā administrat deus,] ut oīa dei dona diuinæ reputet gratiæ, nihilq; suis q̄s mercis audeat deputare: quia bonū quicquid est in hoīe,

M iiii

ex dei tantum est operatione, nō ex humana sapientia uel uirtute. **H**umiliter tamē impendere debemus proximis bonū quod habemus, quia scimus nō ex nobis esse q̄ sunt bona, sed ex dei tñm peruenire gratia. **V**t in oībus honorificetur deus p̄ Iesum Christum dñm nostrū.] Ex oībus bonis q̄ deus humanæ tribuit largitati, ipsi semp ab hoībus laus & gratias actio referat, ut exinde uitā æternā in ea laudū gratiarūq; actione digna permanentes obseruatione, mereantur. **I**deo necesse est, ut sepius cogitemus quales futuri sumus in die iudicij, purissimis angelorū conspectibus offerendi, & æterno iudici rationem de libris conscientiae reddituri. **R**emoris omnibus em probationibus, certū est in die illa ipsum ante se hominē consti-tuendum, & ipsam sibi animā cordis speculo demon strandam, & testes contra eam non de foris aliunde, sed intus de semetipsa proferēdos. **A**dīcienda erunt nō aliqua peregrina, sed omnia testimonia nostra, id est, opera sua. **V**incamus ergo uoluptates & intētiones nostras, dum nobis tempus illud expectatissimum ac beatissimum, felici mutuatioē æternæ uite succedit, qnā implebitur illud quod dñs dicit: Erūt homines similes angelis sanctis. In assiduis enim fletibus, in quotidianā sumis nostra penitentia, habemus sacerdotē in cælis, qui interpellat pro nobis, de quo etiam per Iohannem dicitur: Si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrē Iesum Christū iustum, & ipse est propiciatio p̄ peccatis nostris. Ecce exultat animus cū aduocati nostri potentia audimus, sed exultationem nostram iterū remordet timor, qd ipse q̄ nobis aduocatus est, diciū iustus. **N**os em causas iniustitiae habemus, iustus uero aduocatus iniustas causas nul-

ASCENSION. DOMINI 185

Io mō suscipit, nec uerba dare pro iniustitia cōsentit.
Quid ergo agimus fratres charissimi? Sed ecce occur-
rit animo qd agamus, Mala quæ fecimus, & desera-
mus & accusemus. Scriptū est, Justus in principio ac-
culturor est sui. Quilibet etem peccator cōuersus in fle-
tibus, iam iustus esse inchoat, cū cōperit accusare qd
fecit. Cur em iam iustus nō sit, qui contra suā iniustiti-
amā per lachrymas sœuit? Iustus igitur aduocat⁹ nr,
iustos nos defendet in iudicio, qa nosmetiplos & co-
gnoscimus & accusamus iniustos. Nō ergo in fletib⁹,
nō in actib⁹ nostris, sed in aduocati nostri alleuatiōe
cōfidamus, q uiuit & regnat in secula seculorū, Amc.

DOMINICA POST
Ascensionem dñi Iohannis XV.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis:
Cum uenerit paracletus, quem ego mi-
tam uobis a patre spm ueritatis. Et reliqua.

In multis locis euange-
lij legimus, quod ea q
minus apostoli de per-
fectione habebant, per spi-
ritus sancti aduentum do-
minus se daturum promi-
serit: manifestius tamen in
exordio lectiōis huius, nō
solum eūdem spiritum re-
promittit, sed etiam quod
ipsius dono ad prædicandū
euangeliū idonei red-

M v